

Santa Margarida

Santa Margarida i els Monjos

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Nucli de Sta. Margarida.
Emplaçament: Dins del recinte del cementiri actual de Santa Margarida i els Monjos.

Coordenades:

Latitud: 41.31275
Longitud: 1.66749
UTM Est (X): 388464
UTM Nord (Y): 4574333

Classificació

Número de fitxa: 08251-8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Gòtic Modern Barroc
Segle: XII-XVII
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Es troba mig derruïda, la vegetació ha envaït una part important de l'edifici. Es utilitzada parcialment com a cementiri, amb nínxols fins i tot dins la nau.
Protecció: Inexistent
Número inventari: si, IPA 2781
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Santa Margarida i els Monjos.
Autor de la fitxa: Tríade scp
Data de registre de la fitxa: dj., 20/06/2002 - 02:00

Descripció

Església de planta rectangular, amb una gran nau central i sis capelles laterals. La nau

central era coberta a dos vessants, sobre arcades ogivals, i es comunica amb les laterals a través d'arcs de mig punt sobre pilastres clàssiques. El portal frontal és romànic, amb arquivolta, columnes i capitells. Hi ha una inscripció moderna: "Iglésia parroquial de Sta. Margarita, n. 80". L'església era precedida d'un porxo, sostingut per arcs marcadament ultrapassats, del qual resta només l'entrada, aquests amb arc de mig punt, i un gran campanar d'espadanya d'arcs asimètrics al damunt, que s'aguanta gràcies a una paret de totxos moderns. De l'obra romànica original resta només la porta i el campanar de la paret; la resta, de tradició encara gòtica però feta ja al segle XVII, té profusió d'elements esculpits, escuts de Catalunya i motllures als capitells i impostes.

Observacions:

Actualment està tancada per evitar accidents degut al seu estat ruïnós.

Història

La parròquia té el seu primer esment en la documentació escrita al 1126 dins la jurisdicció d'Olèrdola, tot i que s'esmenta el lloc de Santa Margarida en documents del segle X. Segons la tradició, al 1175 hi fou batejat Sant Ramon de Penyafort. Fou restaurada profundament a principis del segle XVII i al segle XIX entra en desús i s'utilitzà com a lloc d'enterrament col·locant nínxols a l'interior. Hi ha una descripció de 1891 que la mesura en 20 metres de llarg, 16 metres d'alçada i amb 8 capelles laterals.

Bibliografia

AA.VV. (1992): 'Catalunya romànica. XIX Penedès i l'Anoia'. Ed. Enciclopèdia Catalana, Barcelona. CRUAÑES, E. (1980). Esglésies romàniques del Penedès. Museu de Vilafranca. Vilafranca del Penedès. GAVIN I BARCELÓ, J.M^a. (1981): 'Inventari d'esglésies. Alt Penedès, Baix penedès i Garraf.' Vol.10. Ed. Artestudi. Barcelona. GIRONA, J.: (1980) 'Santa Margarida i els Monjos. Passeig per la nostra història.' Ajuntament de Santa Margarida i els Monjos. Santa Margarida i els Monjos. LLORACH I SANTÍIS, S.(1984): 'El Penedès durant el període romànic'. Ed. Llorach. S. Sant Sadurní d'Anoia. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

